

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2017 r. – Crédit Agricole i Crédit Agricole Corporate and Investment Bank/Komisja

(Sprawa T-113/17)

(2017/C 231/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Crédit Agricole SA (Montrouge, Francja), Crédit Agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (przedstawiciele: adwokat J.-P. Tran Thiet, M. Powell, solicitor, adwokaci J. Jourdan i J.-J. Lemonnier)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu tytułem głównym o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 lit a) decyzji i w konsekwencji jej art. 2 lit. a)
- w każdym wypadku stwierdzenie nieważności art. 2 lit. a) decyzji

tytułem ewentualnym o:

- istotne obniżenie grzywny nałożonej na skarżące w wykonaniu przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania zgodnie z art. 261 TFUE i art. 31 rozporządzenia 1/2003

dalszym tytułem ewentualnym o:

- stwierdzenie nieważności decyzji doradcy-audytora z dnia 2 października 2014 r., 4 marca 2015 r., 27 marca 2015 r., 29 lipca 2015 r. i z dnia 19 września 2016 r. i w konsekwencji stwierdzenie nieważności art. 1 lit. a) i art. 2 lit. a) decyzji;
- obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma na celu częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 7 grudnia 2016 r. C(2016) 8530 final dotyczącej procedury stosowania art. 101 TFUE w sprawie dotyczącej instrumentów pochodnych bazujących stopie procentowej w euro (AT.39914 – EIRD) nakładającej grzywnę w wysokości 114 654 000 EUR na skarżących i tytułem ewentualnym bardzo istotne obniżenie sankcji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do sądu i zasady kontradyktoryjności.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku bezstronności i domniemania niewinności.
3. Zarzut trzeci dotyczący okoliczności, że w zaskarżonej decyzji nie stwierdzono uczestnictwa skarżących w zarzucanych praktykach manipulacyjnych.
4. Zarzut czwarty dotyczący okoliczności, że w zaskarżonej decyzji wskazane w niej praktyki niesłusznie zaklasyfikowano jako ograniczenia ze względu na cel.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa popełnionego przez Komisję, ponieważ uznała ona, że wszystkie praktyki stanowiły jednolite naruszenie.
6. Zarzut szósty dotyczący okoliczności, że w zaskarżonej decyzji nie wykazano w wymagany prawem sposób, iż skarżące znały ogólny plan i pragnęły w nim uczestniczyć.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa w zaskarżonej decyzji z powodu zaklasyfikowania w niej naruszenia zarzucanego skarżącym jako naruszenia ciągłego, podczas gdy było to co najwyżej naruszenie wielokrotnie powtarzane.

8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia prawa w zakażonej decyzji z powodu przypisania w niej skarżącym praktyk brokerów.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący okoliczności, że Komisja nałożyła grzywnę z naruszeniem zasady równego traktowania, zasady dobrej administracji, obowiązku uzasadnienia, prawa do obrony i zasady proporcjonalności.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący okoliczności, że Sąd powinien obniżyć kwotę grzywny, która jest nieproporcjonalna w świetle powagi praktyk i czasu ich trwania.

Skarga wniesiona w dniu 25 kwietnia 2017 r. – SC/Eulex Kosovo

(Sprawa T-242/17)

(2017/C 231/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SC (przedstawiciele: adwokaci L. Moro i A. Kunst)

Strona pozwana: Eulex Kosovo

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że strona pozwana naruszyła umowne oraz pozaumowne zobowiązania wobec strony skarżącej;
- stwierdzenie, że konkurs wewnętrzny w 2016 r. był niezgodny z prawem i w związku z tym nieodnowienie umowy ze stroną skarżącą było niezgodne z prawem;
- zasądzenie na jej rzecz odszkodowania z tytułu straty spowodowanej niezgodnym z prawem nieodnowieniem z nią umowy w wysokości 19 miesięcznych wynagrodzeń brutto wraz z dziennymi świadczeniami wyrównującymi i dodatkami do wynagrodzenia w rozumieniu „Wynagrodzeń międzynarodowego personelu kontraktowego” oraz „Wskaźnikowym poziomem świadczeń”;
- zasądzenie na jej rzecz zadośćuczynienia za krzywdy doznane w konsekwencji bezprawnych działań i decyzji strony pozwanej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia § § 4 i 6 Standardowych procedur operacyjnych (SOP) w sprawie reorganizacji, określających odpowiednio zasady, funkcję i obowiązki kierownika Wydziału ds. Zasobów Ludzkich, oraz § § 5 (Zasady) i 7 (Selekcje), a w szczególności § § 7.1 a) i b), 7.2 c), f) i k) oraz 7.3 c) SOP w sprawie naboru personelu (uchybień mające źródło w umowie).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia § § 7.2 f) i 7.3 c) SOP w sprawie naboru personelu oraz art. 3.2 kodeksu dobrego postępowania strony pozwanej, umownych zasad sprawiedliwości i dobrej wiary (uchybień mające źródło w umowie) oraz prawa strony skarżącej do dobrej administracji wynikającego z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (uchybień niemające źródła w umowie).
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady bezstronności i prawa strony skarżącej do dobrej administracji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa strony skarżącej do należytych i sprawiedliwych warunków pracy (art. 31 karty), Decyzji Memorandum z dnia 26 stycznia 2011 r. (proponycja wprowadzenia oceny umiejętności w zakresie kierowania pojazdami) oraz wymogów określonych w wezwaniu do wniesienia wkładu z 2014 r., jak również prawa do dobrej administracji.